

- kartoituksessa saatu tieto välitetään komissiolle ja samanmielisille jäsenmaille kunkin lainsäädäntöhankkeen kannalta tarkoituksenmukaisella tavalla.
- sääntelyn toimivuuden parantaminen on jatkuva prosessi. Kartoituksen tulos ei ole tyhjentävä, vaan se tarjoaa tietoa määriteltäessä Suomen tavoitteita ja vaikutettaessa EU-päätöksentekoon.
- luettelossa esitetty ei välttämättä edusta viranomaisten kantaa.
- kartoituksessa mukana olleita tahoja:
 1. Ministeriöt sekä Liikennevirasto, Energiavirasto, Viestintävirasto, Trafi, Valtiotalouden tarkastusvirasto, Suomen Pankki, Finanssivalvonta, Kela, Kilpailu- ja kuluttajavirasto, VATT, VTT, THL
 2. FK, PTT, EK, Energiateollisuus, Metsäteollisuus, Elintarviketeollisuusliitto, Teknologiateollisuus, Kemianteollisuus, Lääketeollisuus, Palta, Satamaoperaattorit, Satamaliitto, Yleinen teollisuusliitto, MTK, SAK, AKAVA, STTK, TTT, Kaupan Liitto, Keskuskauppakamari, Sitra, Kuluttajaliitto, Suomen Yrittäjät, Suomen tukkukauppiainien liitto, Tekstiili- ja muotiala, Koneyrittäjien liitto, Kuntaliitto, Suomen luonnonsuojeluliitto, WWF, SPR, Ihmisoikeusliitto, Naisjärjestöjen keskusliitto, Pakolaisneuvonta, Saamelaiskäräjät, Romanifoorumi, Allianssi, Soste, ETLA, Ilmastopaneeli, Päivittäistavarakauppa, Palkansaajien tutkimuslaitos, VR
- Koosteessa ei ole nostettu esille tapauksia, jotka liittyvät EU-päätöksenteon sijaan kansalliseen täytäntöönpanoon tai jotka on jo saatu käsitteilyyn ongelman poistamiseksi. Koosteessa ei myöskään ole sisällytetty tapauksia, joissa on sääntelyn toimimattomuuden sijaan kyse pikemminkin erimielisyydestä koskien säädöksen poliittista tavoitetta.

	Olemassa olevat säädökset ☐ ehdotuksia kumottaviksi, muutettaviksi tai refit-ohjelmaan Ehdotetut säädökset ☐ ehdotuksia poisvedettäviksi tai vaikutettavaksi neuvotteluissa REFIT/paremman sääntelyn agendalla/uudelleenarvioitavana ☐ seurataan ja vaikutetaan tuleviin ehdotuksiin
Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen riittämätön huomioon otaminen vaatimukset yllämitoitettuja	1. OLEMASSA OLEVAT SÄÄDÖKSET Maantieliikenteen työaikadirektiivissä (2002/15/EY) asetetaan yrittäjäkuljettajille muun muassa työajan kirjanpitovelvoite ja työajat. Velvoite aiheuttaa hallinnollista taakkaa. Direktiivin tavoitteet kyetään toteuttamaan EU:n ajo- ja lepoaikasääntelyllä. Direktiivi ei myöskään ole kehittynyt samantahtisesti ajo- ja lepoaikasääntelyn kanssa. Energiatehokkuusdirektiivi (2012/27/EU) sisältää velvoitteita toimenpiteiksi, joiden osalta ei ole huomioitu riittävästi kustannustehokkuutta. Tällaisia ovat muun muassa ylimitoitettu julkisten rakennusten peruskorjausten määrä, energiansäästöille ja sen seurannalle asetetut kohtuuttomat vaatimukset ja vaatimus asuntokohtaisesta lämmönmittauksesta. Komission tulisi direktiivin toimeenpanossa hyväksyä jäsenmaakohtaisesti joustavat ja kustannustehokkaat vaihtoehtoiset toimeenpanotoimet. Vaarallisten kemikaalien vientiä ja tuontia koskeva asetus (PIC, 649/2012/EU, artikla 14(6)) edellyttää EU:ssa kiellettyjen tai rajoitettujen kemikaalien vientiin EU:n ulkopuolelle vastaanottajamaan viranomaisten ennakkohyväksyntää ennen vientiä. Ongelmana on teollisuus- ja torjunta-aine käytön sekoittuminen, jolloin ennakkohyväksymispyynnöt eivät etene. Rehuhygienia-asetuksen (EY) N:o 183/2005 mukaan elintarviketuotantoeläinten ruokintaan muun muassa kasviperäisiä tuotteita luovuttavan kaupan tulee rekisteröityä rehualan toimijaksi. Suomi selvittää mahdollisuuksia luopua ilmoitusvelvollisuudesta koskien rehualan toimijaksi rekisteröitymistä tiettyjen toimijoiden ja toimintojen osalta. 2. EHDOTETUT SÄÄDÖKSET Tutkijoiden, opiskelijoiden ja eräiden muiden ryhmien maahantuloa ja oleskelua koskevan direktiiviehdotuksen (KOM(2013) 151 lopullinen) epäkohtia ovat tutkijoiden ja opiskelijoiden osalta kansallisia työ- ja oleskelulupajärjestelyjä monimutkaisemmat menettelyt. Säädös ei myöskään saisi tarpeettomasti vaikeuttaa

	tutkijoiden ja opiskelijoiden maahantuloa Suomeen. Sama ongelma on EU:n tutkijadirektiivissä (2005/71/EY, 12.10.2005) ja erityisosaajadirektiivissä (2009/50/EY, 25.5.2009). Kemikaalien luokituksia ja merkintöjä koskeva asetuksen (CLP-asetus, 1272/2008/EU) 45 artiklan perusteella yhdenmukaistetaan tietovaatimuksia ja tiedon toimittamisen formaattia kemikaalien seoksille, jotka on luokiteltu terveydelle aiheutuvan vaaran tai fyysikaalisen vaaran takia. Yhdenmukaistaminen on kannatettavaa antaen myrkytystietokeskukselle paremmat toimintaedellytykset kiireellisissä tilanteissa. Suunnitellut tietovaatimukset koetaan ylimitoitetuiksi. 3. REFIT/paremman sääntelyn agendalla/uudelleenarvioitavana Direktiivi raskaan kaluston kuljettajien ammattipätevyydestä (2003/59/EY) ja ajokorttidirektiivi (2006/126/EY) tulevat aiheuttamaan raskaan kaluston kuljettajapulaa ikä- ja ammattipätevyysvaatimusten vuoksi. Ongelma syntyy erityisesti sellaisessa maatalous- tai muussa yritystoiminnassa, jossa tehdään lyhyitä kuljetuksia raskailla ajoneuvoilla. Lisäksi, direktiivin edellyttämä koulutuksen valvonnan lähtökohtana opetuksen toteutus perinteisen luokkaopetuksen tyyliin. Tulee ottaa huomioon <u>parhaillaan meneillään olevassa raskaan kaluston kuljettajien ammattipätevyysdirektiivin uudistuksessa</u>. Direktiivi terveyttä ja turvallisuutta varten asetettavista vähimmäisvaatimuksista (90/269/ETY) käsin tapahtuvassa taakkojen käsittelyssä, johon liittyy erityisesti työntekijän selän vahingoittumisen vaara ja direktiivi turvallisuutta ja terveyttä varten näyttöpäätetyölle asetettavista vähimmäisvaatimuksista (90/270/ETY) ovat vanhentuneet. <u>Tämä on myös todettu komission hiljattain tilaamassa selvityksessä.</u> Eurooppalaiset työmarkkinajärjestöt ovat esittäneet komissiolle, että se tekisi direktiiviehdotuksen kampaamoalan työsuojelua koskevasta puitesopimuksesta. Komissio ilmoitti <u>REFIT-tiedonannossa</u> (2012), ettei silloinen komissio vie eteenpäin ehdotusta. Sopijaosapuolet ovat uusineet esityksensä. Jos sopimus saatettaisiin voimaan direktiivinä, sisältäisi se päällekkäisiä määräyksiä jo olemassa olevan lainsäädännön kanssa. Tulisi panna täytäntöön esimerkiksi työmarkkinajärjestöjen sopimuksena, jota itse valvoisivat.
Hallinnollinen taakka	1. OLEMASSAOLEVAT SÄÄDÖKSET Merenkulun ns ilmoitusmuodollisuusedirektiivi (2010/65/EU) määrää epätarkoituksenmukaisia ilmoituskäytäntöjä aiheuttaen hallinnollista taakkaa. Monet direktiivin vaatimuksista hoituisivat käytännössä yksinkertaisemmin. Lisäksi tietojen välittämisestä EU:n SafeSeaNet-järjestelmään saatava hyöty on kyseenalainen. Maataloustukiudistuksessa käyttöön otetut uudet vaatimukset (esim. viherryttämistuki ja aktiiviviljelijä, komission delegoitu asetus 639/2014 ja asetus 1307/2013) ovat monimutkaistaneet maataloustukijärjestelmää ja aiheuttavat lisäkustannuksia niin viljelijöille kuin hallinnolle mm. lisääntyneiden tarkastus-, rekisteröinti- ja kirjaamisvelvoitteiden johdosta. Osa vaatimuksista rajoittaa normaalia maataloustoimintaa. Maataloustukien valvontasäädöksistä (Komission täytäntöönpanoasetus 809/2014) aiheutuva hallinnollinen taakka ja viljelijöille kohdistuvat vaatimukset ovat monilta osin kohtuuttomia. Valvontaa tulee kehittää riskiperusteiseen suuntaan. Kansallista rahoitusta tulisi voida käyttää tukien ennakoiden maksuun. Jätesiiroasetuksesta 1013/2006 pitää tarkastella EU:n sisällä hyödynnettäväksi siirrettävän jätteen lupamenettelyn tarpeellisuutta. Neitseelliselle raaka-aineelle ei ole vastaavia vaatimuksia. Kiertotalouden näkökulmasta prosessien raaka-aineeksi soveltuvan jätteen hyödyntäminen olisi EU:n jätteen vähentämisen ja kierrätystavoitteiden edistämisen kannalta oleellista. Lupamenettelystä tulisi luopua. Ongelmana myös jätteen käsitteen monitulkintaisuus Asetuksessa 1007/2011 (16.3 artikla) määrätään, että kuituseloitteet tulisi merkitä jäsenvaltion virallisella kielellä, ei jäsenvaltio toisin määrää. Käytännössä tarkoittaa markkinakohtaisia merkintöjä ja turhia kustannuksia. Kuitulyhentei tulisi laatia standardi. Markkinoiden väärinkäyttöasetuksen mukaan (MAR, 596/2014) vaikutusvaltauyhteisön on ilmoitettava kaupat, jotka se tekee sisäpiiriläisen yhtiön osakkeilla kolmessa päivässä entisen seitsemän päivän sijaan. Pörssiyhtiöin on kolmessa päivässä kaupasta julkaistava asiasta pörssitiedote. Pahimmillaan päivittäin julkaistavat tiedotteet heikentävät markkinoiden tehokkuutta peittäen alleen olennaisempaa tietoa. Lainsäätäjä on tuskin tarkoittanut tällaista lopputulosta. Suomessa päästökauppaan sisältyy suuri määrä hyvin pieniä laitoksia, joiden päästöt saattavat olla jopa nollatasolla. Nämä eivät kuitenkaan täytä komission asettamia kriteerejä laitostukäynnin väliin jättämiseksi (komission asetus 600/2012). Tämä ei ole tarkoituksenmukaista ja aiheuttaen turhaa hallinnosta ja taloudellista taakkaa. Ohjeistukseen tulisi lisätä laitoksen kokoon ja päästöjen vähäisyyteen liittyvä kriteeri.

Ihmislääkediirektiivi (2001/83/EY) tulisi muuttaa asetukseksi vastaavalla tavalla kuin eläinlääkeasetus -ehdotus. Tämä vähentäisi hallinnollista taakkaa, vähentäisi kustannuksia, yhtenäistäisi lainsäädäntöä, vähentäisi oikeudellisia tulkintoja, nopeuttaisi muutosten voimaantulusta ja parantaisivat sisämarkkinoiden toimintaa.

EU:n puutavara-asetuksen (EU) N:o 995/2010 tarkoituksena on estää laittoman EU:ssa ja sen ulkopuolella tuotetun puutavaran päätyminen EU:n markkinoille. Toimivaltaisen viranomaisen hallinnollista taakkaa ja tarkastuksiin vaadittavaa resurssia vähentäisi huomattavasti joustavampi lähestymistapa toimivaltaisten viranomaisten suorittamiin valvontaorganisaatioiden tarkastuksiin. Toimijoille aiheutuva hallinnollista taakkaa ja lisäkustannuksia tulisi pyrkiä vähentämään hyödyntämällä mahdollisimman tehokkaasti jo olemassa olevia kestävyys- ja laillisuuden todentavia järjestelmiä.

Markkinarakennetoimija-asetuksen (EMIR-asetus 648/2012) ehdotetut täytäntöönpanosäädökset lopettaisivat pankkitakauksien käytön sähkö- ja kaasujohdannaisinstrumenteissa, mikä uhkaa Pohjoismaisen sähkömarkkinan toimintaa. Lisäksi EMIR asettaa raportointivelvollisuuksia johdannaisopimuksiin liittyen myös finanssisektorin ulkopuolisille toimijoille. Raportointivelvoite on pienten vastapuolten osalta tarpeettoman työläs. Pääosa informaatiosta saataisiin yksipuolisella raportoinnilla, jossa ainoastaan finanssisektorin toimijat olisivat raportointivelvollisia.

2. EHDOTETUT SÄÄDÖKSET

EU:n tietosuojasääntelyn yhdenmukaistaminen on tärkeää. Ehdotuksessa yleiseksi **tietosuoja-asetukseksi** (KOM(2012) 11 lopullinen) tavoite hallinnollisen taakan vähentämisestä ei kuitenkaan näyttäisi toteutuvan. Neuvotteluissa komission ehdotukseen onkin tehty tältä osin parannuksia. Vaikuttamistyötä on jatkettava neuvotteluiden loppuun saakka, jotta uudistuksen taloudelliset vaikutukset ja hallinnollinen taakka pysyvät kurissa. Lisäksi biopankkeihin kerättävää tietoa koskevat liian tiukat vaatimukset vaikeuttaisivat kansallisen biopankkitoiminnan edellytyksiä.

Viitearvoasetusehdotuksella (9/2013) pyritään vastaamaan kv-viitekorkojen väärinkäyttötapauksiin. Tulisi keskittyä niihin viitearvoihin, joilla suurin vaikutus eurooppalaisiin rahoitusmarkkinoihin. Nyt asetuksen vaatimukset ovat joillain osin suhteettomat pienemmille toimijoille.

Tuoteturvallisuusasetusehdotuksessa (2001/95/EY) veloitettaisiin (7 artikla) kulutustavaroiden valmistajat ja maahantuoja varmistamaan, että tuotteissa on niiden alkuperämaata koskeva merkintä. Asetusehdotuksessa säännöstä perusteltiin lähinnä tuotteiden jäljitettävyyden kannalta, vaikka asetusehdotus sisälsi myös varsinaiset, melko kattavat vaatimukset tuotteiden jäljitettävyydestä. Merkinnän epäillään aiheuttavan talouden toimijoille suurehkoja lisäkustannuksia tai muuta taakkaa ilman, että siitä olisi ainakaan tuotteiden turvallisuuden kannalta olennaista lisähyötyä.

Ehdotus **osakkeenomistajien oikeudet** –direktiiviksi (2007/36/EY) on nostanut agendalle yleisen maakohtaisen veroraportoinnin käyttöön. Asia tulisi käsitellä tavanomaisessa järjestyksessä eikä hyväksyä täysin uusia ja pääasian ulkopuolisia teemoja valmisteluun viime hetkillä. Menettely on periaatteellisesti tärkeä, sillä on vaara, että koko järjestelmä romuttuu, jos kaikissa yhteyksissä voidaan kaikista mahdollisista asioista neuvotella. Tällöin kaikki normaali valmistelu ohitetaan, ja koko sääntelyn perusta murtuu.

3. REFIT/paremman sääntelyn agendalla/uudelleenarvioitavana

EU:n tuomioistuimen **työaikalähtiiv** (2003/88/EY) työajan määrittelyä (2 artikla) ja korvaavaa lepoaika (17 artikla) koskevien tulkintojen toteuttaminen aiheuttaisi muun muassa Suomen terveydenhuoltojärjestelmälle merkittäviä lisäkustannuksia muun muassa lääkäreiden ja muun henkilökunnan palkkaamisen muodossa. Asiaan on tarpeen löytää ratkaisu, joka ei kyseenalaista työaikalähtiiviä sinänsä, mutta mahdollistaa terveydenhuoltopalveluiden turvaamisen koko maassa. Mukana REFIT-tarkastelussa.

Kemikaaliasetuksen (**REACH -asetus** 1907/2006) lupaprosessissa on noussut ongelmaksi se, että vaatimukset ovat samat yrityksen koosta riippumatta. Tämä aiheuttaa suhteessa suuren taloudellisen ja hallinnollisen taakan pk-yrityksille. Ongelma on tunnistettu ja komissio on aloittanut toimia asian korjaamiseksi, ml REFIT-ohjelmassa.

Koheesiopolitiikan lainsäädäntö on jo pitkään kehittynyt monimutkaisemmaksi sitä mukaa kun eri jäsenvaltioiden ja alueiden erilaisia hallintomalleja on pyritty EU-tason sääntelyllä kompensoimaan. Komissio on päättänyt perustaa Euroopan rakenne- ja investointirahastojen korkean tason työryhmän valvomaan hallinnon yksinkertaistamisesta tuensaajille. Suomi katsoo, että tuensaajien lisäksi tulee tarkastella myös koheesiopolitiikan hallinto- ja valvontajärjestelmän kokonaistaloudelliset vaikutukset. Tiettyjen suoraan EU:n lainsäädännössä erikseen tukikelpottomaksi säädettyjen kustannusten osalta ERI-yleisastusta (EU) N:o 1303/2013 tulisi tarkentaa mm. leasing ja osamaksukaupan oheismaksujen korkojen sekä vaikeuksissa olevan yrityksen tukemisen ehtojen osalta.

	Rakennusten energiatehokkuus direktiivi (2010/31/EU) sisältyy komission REFIT-ohjelmaan. Direktiivi arvioidaan vuoden 2017 alkuun mennessä siitä saatujen kokemusten ja tapahtuneen edistyksen valossa. Euroopan tilastojärjestelmän (ESS) puitteissa on käytössä menettely, jossa arvioidaan ”negatiivisia prioriteetteja”. Joitain tilastovaatimuksia on onnistuttu supistamaan.
Jäsenvaltioiden erilaisia lähtötasoja tai kansallisia erityisolosuhteita ei ole huomioitu	1. OLEMASSA OLEVAT SÄÄDÖKSET Kalastuksen valvontaa koskevat säännökset (1224/2009) ovat Suomen olosuhteisiin ylimitoitettuja ja koko jakeluketjulle tarpeetonta hallinnollista taakkaa aiheuttavia. Säädösten antamisen näkökulma ovat suuret merialukset. Säädökset kohdistuvat lähes täysimittaisesti myös pienempiin toimijoihin. Pyrkimyksenä tulisi olla lainsäädännön yksinkertaistaminen, vahvempi suhteellisuusperiaatteen noudattaminen, lisääntyvä automatisoinnin käyttö sekä riskiperusteinen ja siten kustannustehokkaampi valvonta. Teollisuuspäästödirektiivin (IED, 2010/75/EU) luvanvaraisia laitoksia koskevassa luettelossa on toimialoja, jotka eivät ole kovin merkittäviä ympäristövaikutusten kannalta ja toisaalta siitä puuttuu merkittäviä ympäristövaikutuksia omaavia toimintoja. Ympäristölupien uusimisen aikatauluvaatimus on liian tiukka. Ongelmallinen on myös polttolaitosten yhteenlaskusääntö yhteisen piipun tilanteissa. Suomessa on paljon pieniä laitoksia, joiden savukaasut on johdettu yhteiseen piippuun. Sääntö saattaa johtaa päästövähennysvaatimusten sattumanvaraiseen kohdistumiseen ja päästövähennysten kustannustehokkuus voi kärsiä huomattavasti. Asuntoluottodirektiivi (2014/17/EU) tuo asuntoluoton antajille lisää kuluja mm ennakkotietolomakkeen ja tarvittav IT-järjestelmämuutosten johdosta ilman, että siitä olisi hyötyä asiakkaille verrattuna jo olemassa olemaan kansalliseen lainsäädäntöön. 2. EHDOTETUT SÄÄDÖKSET Ehdotus asetukseksi toisessa jäsenvaltioissa rekisteröityjen moottoriajoneuvojen siirtämisen yksinkertaistamiseksi (KOM(2012)0164) ei perustu riittäviin vaikutusarvioihin koskien jäsenvaltioiden rekisteröintisäännöksiä, verosäännöksiä, liikennevakuutustoimintaan sekä liikenne- ja rikosvalvontamahdollisuuksiin. Ehdotus lisää myös hallinnollista taakkaa ehdotukselle asetettujen tavoitteiden vastaisesti. 3. REFIT/paremman sääntelyn agendalla/uudelleenarvioitavana Lintudirektiivissä (2009/147/EY) ja Luontodirektiivissä (1992/43/ETY) ei tarpeellisuudestaan huolimatta oteta erityisolosuhteita huomioon. Tiukan suojelun lajilistojen tulisi analysoida lajien suojelutarpeen osalta ottaen huomioon lajin runsauden jäsenvaltioissa. <u>REFIT-tarkastelussa.</u>
Digitalisaation huomioiminen	1. OLEMASSA OLEVAT SÄÄDÖKSET Direktiivi yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi 2002/22/EY) sisältää (5 artikla) tarpeettomat säännökset mm. loppukäyttäjän oikeudesta puhelinluetteloihin ja maksullisiin yleisöpuhelimiin. Artikla tulee kumota. vanhentuneena. Yleispalveluvollisuus tulee olla teknologianeutraali. Postidirektiivissä (1997/67/EY) pyritään kaikkien käyttäjien saatavilla oleva kohtuuhintainen ja tietyt laatuvaatimukset täyttävä postin yleispalvelu. Siinä säädetään (3 artikla) yleispalvelun toteutumisesta viitenä päivänä viikossa ja esimerkiksi yleispalveluun kuuluvista tuotteista. Perinteisen postitoiminnan merkitys on vähentynyt samalla kun logistiikan ja kokonaispalvelun rooli on kasvanut. Direktiivissä voitaisiin luopua viisipäiväisestä jakelusta tai säätää jakelusta joustavammin luoden edellytyksiä sähköisten kanavien ja palveluiden käytölle. Digitaalisten mediasisältöjen arvonlisäverodirektiivin (2006/112/EY) mukaan digitaaliset mediasisällöt kuuluvat yleisen arvonlisäverokannan piiriin, eikä niihin voida siten soveltaa alennettua arvonlisäverokantaa painettujen lehtien kirjojen tapaan. Verokantojen eroavaisuudet eivät kannusta kehittämään ja etsimään digitaalisiin sisältöihin perustuvia uusia toimintamalleja, mikä heikentää media-alan kilpailukykyä suhteessa esimerkiksi kansainvälisiin toimijoihin. Mediatuotteiden arvonlisäverotuksen tulisi olla teknologiarippumatonta. Tekijänoikeusdirektiivissä (29/2001/EY) yksityisen kopioinnin ja hyvitysmaksujärjestelmän sääntelyn tarkka

	implementointi on jätetty jäsenvaltioiden harkintaan lopputuloksena hyvin erilaiset toteutukset. Jäsenvaltioiden laitemaksujärjestelmät ovat tekniikan kehityksen vuoksi kasvaneet kattamaan hyvin erityyppisiä laitesegmenttejä. Laitemaksujärjestelmistä aiheutuva hallinnollinen taakka on lisääntynyt, jopa suhteettomasti verrattuna järjestelmän kautta kerättävään hyvitykseen. Vaikeuttaa uusien liiketoimintamallien syntymistä. 2. EHDOTETUT SÄÄDÖKSET Päällekkäisiä tietoverkossa toimivia palveluntarjoajia koskevia ilmoitusvelvoitteita (incident notification) löytyy muun muassa seuraavasti: tunnistautumispalvelua koskeva asetus, tietosuoja-asetusluonnos, tietoturvadirektiiviehdotus ja maksuliikepalvelua koskeva direktiiviehdotus. Niiden asettamat velvoitteet tulevat kohdistumaan eri toimialoille eri tavoin. Pahimmillaan samasta häiriöstä tulee informoida eri tavoin neljän eri säännöksen vaatimusten mukaisesti. 3. REFIT/paremman sääntelyn agendalla/uudelleenarvioitavana Sähköisen viestinnän sääntelykehiksen (sähköisen viestinnän puitedirektiivi 2002/21/EY, sähköisen viestinnän käyttöoikeusdirektiivi 2002/19/EY) <u>vuonna 2016 käynnistytävänä uudistuksessa tulisi kriittisesti arvioida tarve huomattavan markkinavoiman sääntelylle ja sitä koskeville menettelysäännöksille, jotta voitaisiin purkaa hallinnollisesti raskaat ja jäsenmaiden kannalta epätarkoituksenmukaiset menettelyt koskien mm. markkina-analyyssejä, komission kansallisten viranomaisten sääntelytoimenpiteisiin puuttumista ja komission antamia suosituksia. Samalla tulee varmistaa, että sääntely on linjassa teknologioiden ja markkinoiden kehityksen kanssa.</u> Audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi (AV-direktiivi 2010/13/EU) asettaa toimijat eriarvoiseen asemaan soveltaen perinteiseen, lineaariseen televisiotoimintaan sovelletaan tilausvideopalveluja huomattavasti tiukempaa ja yksityiskohtaisempaa sääntelyä, muun muassa mainontaa koskien. Sääntelyn tulisi olla teknologianeutraalia ja kohdistua tasapuolisesti kaikkiin toimijoihin (perinteinen televisio, internet, mobiili). <u>AV-direktiivin uudelleentarkastelu sisältyy komission digitaalisia sisämarkkinoita koskevaan strategiaan ja direktiivi on mukana komission REFIT-ohjelmassa.</u>
Koherenssi/päällekkäisyydet direktiivien välillä	1. OLEMASSA OLEVAT SÄÄDÖKSET Erityisosaajadirektiivi (2009/50/EY), Yhdistelmäluopadirektiivi (2011/98/EU), kausityöntekijädirektiivi (2014/66/EU), ICT-direktiivi (2014/66/EU) Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisasetus (883/2004) ja potilaiden oikeudet rajojen yli –direktiivi (2011/24/EU) Komissio käynnistänyt sosiaaliturvan koordinaatiolainsäädännön kokonaistarkastelun. Matkapakettidirektiivi (90/314/ETY), matkustajavastuuasetus (1371/2007/EY) Rakennustuoteasetus (2011/305/EU, CPR), standardointiasetus (1025/2012/EU), ekosuvunnitteludirektiivi (2009/125/EU) Sähköisen viestinnän puitedirektiivi (2002/21/EY) ja nopeiden sähköisten viestintäverkkojen yhteisrakentamisdirektiivi (2014/61/EU). Tiemaksujärjestelmien yhteentoimivuusdirektiivi (2004/52/EY)/EETS, älyliikennedirektiivi ITS (2010/40/EU), mittaustuotetiedotusdirektiivi (MID; 2004/22/EY) Sijoittajasuojat: rahoitusvälineiden markkinat direktiivi MiFID2, asetus PRIIP-sijoitustuotteista, asuntoluottodirektiivi vakuutusdustudirektiivi IDD, Solvenssi II Eurodac-asetus (603/2013) ja viisumitietojärjestelmää koskeva päätös. Monitulkintaisuus. Komission valtiontukisääntöjä koskevat ohjeistukset erityisesti valtiontuen käsitettä koskien. Myös metsätalouden tukien osalta valtiontukisääntöjä ovat erittäin yksityiskohtaiset eivätkä ota huomioon Suomen kansallisia erityispiirteitä. Romujoneuvodirektiivi (2000/53/EY) on vanhentunut ja tulisi uudistaa vastaamaan määritelmiltään, menettelyiltään ja muutoinkin uudistettua jätelainsäädäntöä ja käytäntöä.

	Palvelusopimusasetus (1370/2011/EY) ja hankintadirektiivit. Raportoinnin päällekkäisyys finanssialalla, esim Euroopan markkinarakennetoimija-asetus (EMIR), uusi yhteinen pankkivalvontamekanismi, vakuutusyhtiöitä koskeva Solvenssi II.
Lisäksi: tiedossa olevia tulevia säädös-ehdotuksia, jotka huomioitava myös sääntelyn toimivuuden kannalta.	Muun muassa: Televiestinnän sisämarkkinoita koskevan asetuksen täytäntöönpanoa koskeva sääntely, radiotaajuuksien harmonisointi, maantieliikennepaketti, lentoliikennestrategia, digitaalisen sisällön ja tavaroiden sähköisen kaupan sopimussäännöt, vakuutusalan valvontaviranomaisten toimivaltuuksien laajentaminen, eurooppalainen vakuutustakuujärjestelmä, maksukyvyttömyyslainsäädännön harmonisaatio, kiertotalouspaketti, energiaunionin hallintojärjestelmä, pääomamarkkinaunionia koskeva lainsäädäntö, bioenergian kestävyyttä koskeva sääntely.